மாடப்பருகேமா மாமயத்தி வாழ்க்கையை வாட்டு
மனங்கு
திடப்பருகேமா கண்ணாளன்றாயே தினமேயுயிர்க்
கிடைப்பருகேமா வன்பர் வாயானான் ஏன்று கண்
ணிர் ததும்பக்
படப்பருகேமா ஆக்கக்கூறாதா ஏனந்த புண்ணியனை

★

பூணும் பணிக்கல்ல யாரன்னுக்கேத்தானமல்ல
புழுதியைக்
காணும் பழுக்கல்ல மங்கையர்க்கல்ல நற்
காட்சிக்கல்ல
கேணும் கேடுத்த சிவனடிக்கல்ல எண்சீர்த்தைக்
கூட்ட
நாணும் வளர்க்க வழியேன் படுத்துயர்
தீர்ந்தனவே

★

வாதுற்ற தீவினையுடை வண்ணமுமேயர் மலர் புழுத்தை
யோதுற் றாய்ஓதும் புகழுமுக்கு சத்தப்
பூதனத்தால்
தீதுற்ற ஆன்றுமென் தேயிப் புனத்தத் தீவிய
மென்
காதற்ற உறுதியும் வாரது கானும் கிடை வழிக்கே

★

வேதத்தி ஆட்பொருள் மண்ணுனை மதங்கையை
வாட்டவாடம்
யோதுத்த வன்மையாழி கேட்ட ஏயோ ஆய்த
புண்ணியத்தால்
தீதித்தன் சிந்தான் யோகே வெளிச்சம் தீரும்
யொருது
காதற்ற ஊறியும் வாரது கானும் கிடை வழிக்கே

★

மனைவாரும் மக்களும் வாழ்வும் தனைக் தன்
வாதல் மட்டே
கனைமாரு சுற்ற மயானமட்டே வழிக்கேது தீவிண
தீவினையாமன வெவ்வாவாகினு மென்பு செய்த நவம்
தனையானு வென்னும் பாவோகம் தீத்தீக்கும்
சீத்தியலே

★

அத்தமும் வாழ்வும் அகத்தும்ப் பேதுறி யம்யொகே
மெத்திய மாதரும் ஒழியட்டே விம்ம விம்மி மாது
கைத்தனை மேல் வைத் தருமமர்தரும் சாகேடு
மட்டே
பற்றத் தோடரும் கருணைப்புண்ணிய பரமே.

★

எரியெனக் கென்னும் புகேவாவெனக் கென்னும்
கீத்த மண்ணும்
சீரியெனக் கென்னும் பகந்தோ வெனக் கென்னும்
தீரன் புகிக்க நரியெனக் கென்னும் புண்ணிய
ஏனக் கென்னும் கீத் நாடுடலைப்
பாயவென் வளர்த் தேனதுவென்னு பேறெனு
க்கே.

★

அரிய வற்று ஊன்வாம் அரிதே யெரியனைப்
பேணித் தமரக் கோனாம்

★

மாடுண்டு கன்றுண்டு மக்களுண்டாடன்று மனைத்
தொன்வாம்
கேடுண்டதும்பு கேட்டேவாட்டாமணிக் கேண்
மனமே
ஓடுண்டு கிடந்தப்புண்டுள் ஏ ஏழுத்தைத்து
மோதுமுண்டு
கோடுண்ட கண்டன் அடியார் மேக்கேத் தீனையு
மன்றே

★

ஆறுண்டு தோப்புண்டணி விதியும்பலத்தானு
மண்டு
நீறுண்டு கீர்ந்தை நாடுவ் கோவணமுண்டு ஆத்தி
மாறுண்டு பாவி மயங்கி ஏக்குக்மனை தோறும்
ஏன்று
சோறுண்டு தூவ்வியபின் சிம்மா வாழுக்கக்
சீர்கேண்டே

★

உருக்கக் கவக்கக் சோர்கூற்று வெய்யாதுவ்வி
மந்தர
தருக்கப் பலையுவொரு கேவிழியுண்டு சிகளேதும்
படுக்கப்புறந்தீண்ணை யைவ் கொவ்கேண்டு
வந்தாரப் [illegible]
கொடுக்கத் சீவனுண்டு ஏஞ்சியே கமக்கே
நேறவாள் சேயே.

★

நாட்டமெண்ணேயாடு சுற்றுமாதத்தை நம்பு
யொம்ம
வாட்டமெண்ணேயாடு யொவ்வாவுடலை சுடர்க்
சிந்தைக்
கூட்டமெண்ணேயாடு சான்றுத்தை வாழ்வையக்
கோங்கவாழ்வில்
ஓட்டமெண்ணேயாடு ஏகுமே உனக்யேதே
[illegible]

★

கண்ணுண்டு கானக் கதித்துண்டு கோக்கக்
கடந்துருகி
மண்ணுண்டு மாடக் கிணையுண்டு கேட்கப்பண்
யத் கிளையாரல்
அண்ணுண்டு சாத்த வதர்கின்க நாசனைக்
கையாலே
மண்ணுண்டு யோனைதையோ கேவி சுத்தமானி
கே

★

யோரண்டு தீவ்வாரை அக்கமெனைம் ஏர்ந்
தையாந்
தையெண்ண யோதே பரந்தொடுத்துக்கேய்யனு
ளைப்புறத்தி வேக்திக் கனகக்கே தீக்தம்
செய்மாறாய் கரண்டேனனி

★

மூர்தித் தவங்கிடந்து மூக்நாது நாட் சமக்தே
யர்தியாகவாவினை யாதரித்துத் — ஏரார்
சீரையத் சிமந்து யென்ற தரையர் தமக்கோ
எரியத் தமுன் மேட்டு வேண்

★